

Sygn. akt III CNP 23/09

POSTANOWIENIE

Dnia 23 października 2009 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz

w sprawie egzekucyjnej z wniosku wierzyciela "V." sp. z o.o.

przeciwko dłużnikom A.W. i R.W.

przy udziale H.N.

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 23 października 2009 r.,

na skutek skargi pozwanych

o stwierdzenie niezgodności z prawem

prawomocnego postanowienia Sądu Okręgowego w T.

z dnia 22 czerwca 2007 r., sygn. akt [...],

odrzuca skargę i zasądza od skarżących solidarnie na rzecz wierzyciela kwotę 3600 (trzy tysiące sześćset) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania wywołanego jej wniesieniem.

Uzasadnienie

W związku ze skargą dłużników R.W. oraz A.W. o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia od postanowienia Sądu Okręgowego w T. z dnia 22 czerwca 2007 r. należy podnieść, co następuje.

Przedewszystkim należy zwrócić uwagę, że skarżący wnieśli już skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem tego samego orzeczenia. Skarga ta została odrzucona postanowieniem Sądu Najwyższego z dnia 18 września 2008 r., III CNP 36/08. Wbrew zarzutom podniesionym w odpowiedzi na ponownie wniesioną skargę, powyższa okoliczność nie powoduje jej odrzucenia z uwagi na treść art. 424¹ k.p.c. zgodnie z tym przepisem od tego samego orzeczenia można wnieść tylko jedną skargę, dotyczy to jednak wyłącznie wypadku, w którym skargę wniesiono skutecznie. Wniesienie natomiast skargi, która z jakiegokolwiek powodu została odrzucona lub cofnięta, nie stoi na przeszkodzie ponownemu wniesieniu skargi od tego samego orzeczenia, o ile zostanie zachowany termin określony w art. 424⁶ § 1 k.p.c. Skarga została wniesiona ponownie z zachowaniem terminu, zatem brak podstaw do odrzucenia jej z tej przyczyny. Istnieją jednak inne przyczyny uzasadniające jej odrzucenie.

Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia powinna zawierać: 1) oznaczenie orzeczenia, od którego jest wniesiona, ze wskazaniem, czy jest ono zaskarżone w całości lub w części, 2) przytoczenie jej podstaw oraz ich uzasadnienie, 3) wskazanie przepisu prawa, z którym zaskarżone orzeczenie jest niezgodne, 4) uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody, spowodowanej przez wydanie orzeczenia, którego skarga dotyczy, 5) wykazanie, że wzruszenie zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe, a ponadto – gdy skargę wniesiono stosując art. 424¹ § 2 – że występuje wyjątkowy wypadek uzasadniający wniesienie skargi, 6) wniosek o stwierdzenie niezgodności orzeczenia z prawem.

Skarga niniejsza nie spełnia wymagania opisanego w art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c. Uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody, spowodowanej przez wydanie orzeczenia, którego skarga dotyczy (art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c.) polega na przedstawieniu wyodrębnionego wyводу przekonującego, że szkoda została

wyrządzona oraz określającego czas jej powstania, postać i związek przyczynowy z wydaniem orzeczenia niezgodnego z prawem (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 31 stycznia 2006 r., IV CNP 38/05, OSNC 2006, nr 7-8, poz. 141, z dnia 11 sierpnia 2005 r., III CNP 4/05, niepubl., z dnia 23 września 2005 r., III CNP 5/05, niepubl., z dnia 22 listopada 2005 r., I CNP 19/05, niepubl.). Przesłanka uprawdopodobnienia szkody, przewidziana w art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c., zostaje spełniona, jeżeli skarżący powoła w skardze nie tylko wszystkie znane mu fakty, które wskazują na związek między zaskarżonym orzeczeniem a doznanymi wskutek jego wydania stratami lub utraconymi korzyściami, ale ponadto powoła dowody lub co najmniej ich surogaty, które uczynią twierdzenie o wyrządzeniu szkody wiarygodnym (tak m.in. postanowienie SN z dnia 23 marca 2006 r., IV CNP 23/06, *Biul.SN 2006, nr 6, s. 8*, postanowienie SN z dnia 25 lipca 2006 r., III CNP 40/06). Tak rozumianego obowiązku skarżący nie wypełnili. Opisując szeroko uchybienia, do których – ich zdaniem – doszło na wcześniejszych etapach postępowania egzekucyjnego skarżący nie wykazali istnienia związku przyczynowego między wskazywaną w skardze szkodą a wydaniem zaskarżonego orzeczenia.

Ponadto w skardze nie została wykazana przesłanka opisana w art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c. Wykazanie w skardze o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, że wzruszenie zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe (art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c.) polega na ujawnieniu i przedstawieniu tej okoliczności w sposób wyczerpujący i nie budzący wątpliwości oraz na dowiedzeniu jej istnienia i przekonującym uzasadnieniu. Niezbędne jest przedstawienie analizy prawnej przepisów dotyczących środków zaskarżenia, których zastosowanie - w odniesieniu do zaskarżonego orzeczenia - jest niedopuszczalne lub z innych przyczyn na pewno nie mogłoby odnieść skutku. (por. postanowienie SN z dnia 27 stycznia 2006 r., III CNP 23/05, OSNC 2006/7-8/140, postanowienie SN z dnia 28 lutego 2006 r., I CNP 12/06, niepubl.). Wobec powyższego nie można uznać, aby przedstawiony w skardze wywód odnoszący się jedynie do dopuszczalności skargi kasacyjnej i zażalenia do Sądu Najwyższego był wystarczający do uznania, że określona w art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c. przesłanka została spełniona.

Już na marginesie tylko podnieść należy, że nawet gdyby niniejsza skarga spełniała przewidziane prawem wymagania formalne, to i tak nie mogłaby ona zostać uwzględniona, a to z uwagi na jej oczywistą bezzasadność. Skarżący bowiem jako podstawę skargi wskazują przepisy, których nie mógł stosować nie tylko Sąd pierwszej instancji przysądzając własność nieruchomości, ale także Sąd drugiej instancji kontrolujący poprawność tego rozstrzygnięcia. Oczywiste jest zatem, że w takim przypadku nie mogło dojść do opisanych w skardze naruszeń. Zwrócił już na to uwagę Sąd Najwyższy, odrzucając skargę wniesioną poprzednio.

Z tych względów, orzeczono jak w sentencji (art. 424⁸ § 1 k.p.c. w zw. z art. 424⁵ § 1 pkt 4 i 5 k.p.c.).

Na wniosek uczestnika zgłoszony w odpowiedzi na skargę Sąd Najwyższy orzekł o kosztach postępowania wywołanego wniesioną skargą na podstawie art.98 § 1 i 3 i art. 108 § 1 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. oraz w zw. z art. 391 § 1, art. 398²¹ i art. 424¹² k.p.c.